

நாட்டுப்புறக் கலாச்சாரத்தில் நவீன மலையாளக் கவிதையின் தாக்கம்

The impact of modern Malayalam poetry on folk culture

ச. காமராஜ்¹

¹இந்திய மொழிக்களுக்கான மொழியியல் தரவுக் குழுவும், இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம், மைசூர் - 570 006.

DOI: 10.5281/zenodo.16920774

ஆய்வுச்சுருக்கம் (Abstract). நவீன மலையாளக் கவிதைகள் நாட்டுப்புற கலாச்சாரத்தில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன, அதன் பாதுகாப்பு மற்றும் மாற்றம் இரண்டையும் பிரதிபலிக்கின்றன. நவீன கவிஞர்கள் பெரும்பாலும் நாட்டுப்புற மரபுகளிலிருந்து உத்வேகம் பெறுகிறார்கள், தங்கள் படைப்புகளில் உருவகங்கள் மற்றும் கருப்பொருள்களை இணைத்துக்கொள்கிறார்கள், அதே நேரத்தில் சமகால பிரச்சினைகள் மற்றும் சமூக யதார்த்தங்களுடன் ஈடுபடுகிறார்கள். இந்தத் தொடர்பு பாரம்பரியத்திற்கும் நவீனத்திற்கும் இடையிலான சிக்கலான தொடர்புக்கு வழிவகுத்து, கேரளாவின் கலாச்சார நிலப்பரப்பை வடிவமைக்கிறது.

Modern Malayalam poetry has profoundly influenced folk culture, reflecting both its preservation and transformation. Modern poets often draw inspiration from folk traditions, incorporating imagery and themes into their work, while simultaneously engaging with contemporary issues and social realities. This interaction has resulted in a complex interplay between the traditional and the modern, shaping the cultural landscape of Kerala.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): Folklore, Culture, Malayalam, Poetry, Influence, நாட்டுப்புறம், கலாச்சாரம், மலையாளம், கவிதை, தாக்கம்

1.0 முன்னுரை

மொழியும் இலக்கியமும் நாடோடிகளாக இருந்த மனிதர்களின் சமூகத்திலிருந்து கழல்கின்றன. எல்லா மொழிகளிலும், வாய்மொழி இலக்கியம் வாய்மொழியாகப் பரவுகிறது. மலையாளத்தில் ஆதி இலக்கிய வடிவத்திற்கான தேடல் பாடல் மரபில் தொடர்கிறது. எல்லா மொழிகளிலும் தோன்றிய இலக்கியத்தின் முதல் வடிவம் பாடலாகும். கிரேக்க இலியட், ஒடிசி, ஆங்கிலத்தில் பியோவுல்ஃப் மற்றும் இந்தியர்களின் வேத நூல்கள் இக்கருத்தை ஆதரிக்கின்றன. என்கிருஷ்ணப் பிள்ளை, எழுதச்சன் காலம்வரை சாதாரண கேரள மக்கள் இசையில் மூழ்கியே இலக்கியத்தை இரசித்தனர். இராமசரித்தரின் ஆசிரியர், நிரணம் கவிஞர்கள் (மாதவப் பணிக்கர், சங்கரப் பணிக்கர் மற்றும் இராமப் பணிக்கர் மற்றும் செருச்சேரி ஆகியோர் தங்களுக்கு முன்பு இருந்த பாட்டு இலக்கியத்தை வளர்த்தவர்கள் ஆவர். லீலாவதி, "எந்த இலக்கியத்தின் வேர்களைத் தேடும் தேடலிலும் பாடல்கள் எழுச்சி பெறுகின்றன மலையாளக் கவிதை." (20) கவிதையே சின்னச் சின்ன சந்தங்களுடன் தொடங்குகிறது என்கிறார். ஜி.சங்கரப்பிள்ளை, பாடலின் நீரோட்டம் சமூகத்தின் கற்பனையிலிருந்து ஊற்றெடுத்து வந்த பாடல் மரபு வாய்மொழி மரபிலிருந்து தோன்றியது என்கிறார். இந்த அவதானிப்புகள் அனைத்தும் கவிதையின் தோற்றத்தை உயர்த்திக் காட்டுகின்றன. நாட்டுப்புற வாழ்க்கையின் தனித்துவமான படிமங்கள் நாட்டுப்புற வாழ்க்கையில் பிரதிபலிக்கின்றன. கனவுகள், ஏமாற்றங்கள், வாழ்க்கையைப் பற்றிய துயரங்கள் அனைத்தும் அவற்றிற்குள் பதுங்கியிருக்கின்றன. நவீன மலையாளக் கவிதை நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலிருந்து பரிணமித்துள்ளது. மனிதர்கள் தங்கள் நாட்டுப்புறப் பாரம்பரியத்தையும், பழங்குடி வாழ்க்கையையும் இழந்தனர். தனித்துவத்தின் பிரதிபலிப்புகள் நாட்டுப்புறவியலை கவிதையின் ஆழமான கட்டமைப்பில் காணலாம். கவிஞர்கள் பழக்க வழக்கங்களை, சொற்பொழிவுகளை, பொன்மொழிகளை மறு உருவாக்கம் செய்கிறார்கள்.

2.0 முன்னாய்வுகள்

இவ்வாய்விற்கு முன்னோடி ஆய்வுகளாக, கிருஷ்ண பிள்ளையின் கைரளியின் கதை, கோவிந்தன் நாயரின் கவில் பாட்டு, சச்சிதானந்தனின் கவிதைகள், சங்கரப்பிள்ளையின் நமது நாடக மரபு, ஏ.கே. நம்பியாரின் நவீன மலையாளக் கவிதையில் நாட்டுப்புற மரபு, இராகவன் பையநாடின் நாட்டுப்புறவியல், நாட்டுப்புற ஆய்வுகள் மற்றும் புதிய போக்குகள், லீச். மரியாவின் நாட்டுப்புறக் கதைகளின் அகராதி மற்றும் புராணக்கதை, ஹண்டு, லலிதாவின் நாட்டுப்புறமும் தொன்மமும் ஓர் அறிமுகம் போன்றவை முன்னோடி ஆய்வுகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

3.0 ஆய்வு நோக்கம்

இக்கட்டுரை, வள்ளத்தோள், மகாகவி உள்ளூர், குமாரனாசான், சங்கம்புழா, குஞ்சன் நம்பியார், பி.குஞ்சிராமன் நாயர் மற்றும் வைலோப்பிள்ளி, இடச்சேரி போன்றோரின் கவிதைகளில் நாட்டுப்புறக் கலாச்சாரத்தின் தாக்கத்தை ஆராய்வதாக அமைகிறது.

4.0 ஆய்வின் அணுகுமுறை

நாட்டுப்புறக் கலாச்சாரத்தில் நவீன மலையாளக் கவிதையின் தாக்கம் என்னும் தலைப்பிலான இக்கட்டுரை மலையாளக் கவிஞர்களின் கவிதைகளை ஆராய விளக்கவியல் அணுகுமுறையை மையமாகக் கொண்டு விளங்குகிறது.

5.0 ஆய்வுச்சிக்கல்

மலையாளக் கவிதைகளில் பெரும்பான்மையாக நாட்டுப்புறக் கலாச்சாரத்தின் தாக்கம் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. இக்கவிதைகளின் ஆணிவேராக நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் அமைகின்றன. ஆகவே நாட்டுப்புறப்பாடலும் நவீன மலையாளக் கவிதையும் அதன் பாரம்பரிய வடிவமான பாட்டு இலக்கியத்தை மையமாகக் கொண்டு அமைகின்றது என்னும் ஆய்வுச்சிக்கலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை முன்னோக்கிச் செல்கிறது.

6.0 நாட்டுப்புறப் பண்பாடு

ஆரம்பகாலப் பாடல்கள், நாட்டுப்புறத் தாளங்கள் மற்றும் மெல்லிசைகளிலிருந்து உயிர்ப்பைப் பெறுகின்றன. எந்த மொழியிலும் பழமையான கவிதைகளின் ஆதாரம் நாட்டுப்புற மெல்லிசை மற்றும் நாட்டுப்புற இசையாகும். இராமசரிதம், கண்ணசன் கவிதைகள், கிருஷ்ணகதை மற்றும் துள்ளல் கவிதைகளில் நாட்டுப்புற இருமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கிருஷ்ணகதை என்ற பாடல் மரபின் பின்னணியில் ஒரு புராணக்கதை காணப்படுகிறது. கிருஷ்ணகதை என்பது மன்னரின் சூதாட்ட விளையாட்டின்போது பாடப்பட்ட ஒரு தாலாட்டின் நினைவாக மஞ்சரியின் மெல்லிசை யாப்பில் இயற்றப்பட்ட ஒரு கவிதை ஆகும். வஞ்சிப்பாட்டு (படகுப் பாடல்) கேரளத்தின் தனித்துவமான நாட்டுப்புற பாடல் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. கேரளத்தின் தனித்துவமான புவியியல் அம்சங்களே இதற்குக் காரணம். பண்டைய படைப்புகளில் பெரும்பாலானவை வாய்வழி மரபு அல்லது நாட்டுப்புற பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இதற்கு உதாரணம் இராமபுரத்து வாரியரின் குசேலவிருத்தம் வஞ்சிப்பாட்டு. நாட்டுப்புறப் பாடல்களைக் குஞ்சன் நம்பியாரின் படைப்புகளில் காணலாம். மொழியியல் உரைநடைக்கு மேலதிகமாக, அவர் தனது காலத்தின் நாட்டுப்புற நடன வடிவங்களில் காணப்படும் வெளிப்பாடுகளை உள்ளடக்கினார். நாட்டுப்புறக் கதைகள் ஆசான், வள்ளத்தோள், உள்ளூர் ஆகியோர்களின் படைப்புகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஆசானில் ('சண்டாளப்பிக்ஷுசி', 'துரவஸ்தா', 'கருணா') திராவிட யாப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டன.

6.1 உள்ளூர்

உள்ளூரின் 'பிரேமசங்கீதம்' என்ற கவிதையின் தாளம் அவரது வீட்டிற்கு நெல் உரிக்க வந்த பெண்கள் பாடிய பாடலிலிருந்து ஈர்க்கப்பட்டது என்று புலவரே வலியுறுத்துகிறார். இவ்வாறு சமூகத்தில் நிலவிய பல்வேறு நாட்டுப்புற சந்தங்களும் வாய்மொழி மரபுகளும் இக்கவிதையின் உரைநடைக்குக் காரணமாகும்.

நாட்டுப்புறப் பாடல் மரபின் ஆதிக்கம் சங்கம்புழயின் பாடல்களில் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஓமனக்குட்டன், மாவேலி, திருவாதிரா, குறத்தி, கல்யாணி, தாரட்டு போன்ற பல நாட்டுப்புற சந்தங்களை அவர் தத்தெடுத்துள்ளார். 'ரமணன்', 'யவனிகா' போன்ற கவிதைகளும், 'அபூமலை', 'கவ்யினார்த்தகி' போன்ற பிற கவிதைகளும் ஒரே மாதிரியானவை. சங்கம்புழயின் பண்டைய பாடல் கவிதைகளில் ஆர்வம் பொதுவாகக் கவிஞர்கள் மெல்லிசை இயற்ற முயல்கிறார்கள். பழைய பாடல்களின் இனிமையும் தாளமும் மூலப்பாடல்களுடன் கலப்பதால் பண்டைய பாடல்களைப் போலவே அப்பாடல்கள் விளங்குகின்றன.

அதரம் பாட்டுக்கலன்னு சித்தாத்தில் வெருன்னி வண்ண மூலம்

இன்னவையே போல் நேர்த்துநேத்த சுந்தர கணமே நஞ்சுகல் பாடு

ஏனென்றால் அத்தகைய பாடல்கள் மனதில் வேரூன்றியவை. இன்று அழகான பாடல்களைப் பாடுகிறோம் இன்னத்தே என்னும் கவிதையில் மேற்கண்ட வரிகளைச் சங்கம்புழா பாடியிருக்கிறார்.

6.2 பி.குஞ்சிராமன் நாயர், வைலோப்பிள்ளி

பி.குஞ்சிராமன் நாயர், வைலோப்பிள்ளி ஆகியோரின் கவிதைகளில் கேரளாவின் கிராமப்புறச் சூழல் நிரப்பியுள்ளன. கவிதைகள் முழுவதிலும் நாம் பாரம்பரிய கலாச்சாரம் மற்றும் கலையின் இழப்புபற்றிய புலம்பல்களைக் காண்கிறோம். எம்.என்.விஜயன் குறிப்பிடுவது போல, வைலோப்பில்லியின் கவிதைகளில், கேரளத்தின் இயல்பைவிட உள்ளார்ந்த கலாச்சாரம் மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்தது.

"இது கேரளத்தின் புற இயல்பு மட்டுமல்ல, கலாச்சாரத்தின் முழுமையும்" (23), என்பதற்கு தச்சன்டே மகன் (தச்சனின் மகன்), "மாளத்துராக்கன்" மற்றும் "அப்பூத மணி" ஆகியவை எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும். குரவர்கள் ஓணம் விளையாட்டு, ஓணம் பாடல்கள், தெக்குப் பாடல்கள் அதிரராவ், விசுவின் விடியல் கிராமங்கள் கேரள வாழ்வியலின் உணர்வை வெளிப்படுத்தித் தனது கவிதைகளை அமரத்துவம் பெறச் செய்கிறார். பூங்குழிகள் கூவுன்னு என்ற புகழ்பெற்ற நாட்டுப்புறப் பாடலான 'நேரம்போய் நேரம்' பொய் பூகைத்த மறப்பட்டி என்ற நாட்டுப்புறப் பாடலைச் சுட்டிக் காட்டி இயற்றப்பட்டது.

6.3 ஜி.சங்கர குருப்

ஜி.சங்கர குருப்பிநாட்டுப்புற மரபின் தாக்கத்தை ஜி.சங்கர குருப்பின் பல கதை கவிதைகளில் காணலாம். 'சந்தனகட்டில்', 'பெருந்தச்சன்', 'முன்னருவியும் ஒரு புழயும்', 'இனக்குருவிகள்' போன்ற கவிதைகள் கிராமத்து வாழ்வின் உணர்வைத் தூண்டும் வாழ்க்கைக் கதைகள் ஆகும்.

6.4 என்.வி.கிருஷ்ண வாரியர் மற்றும் இடச்சேரி

என்.வி.கிருஷ்ண வாரியர் மற்றும் இடச்சேரியில் நாட்டுப்புற கலாச்சாரம் ஒரு செல்வாக்கு செலுத்தும் சக்தியாக இருந்தது. பழையப் பாட்டு (பழைய பாடல்), தீவண்டியிலே பாட்டு (இரயில் பாடல்) ஆகியவை நாட்டுப்புறப் பாரம்பரியத்தின் உணர்வு நிறைந்தவை. பழைய பாட்டு (பழைய பாடல்) -இல் அனைத்து மலையன் பழங்குடியினரும் எழுமாலாவை ஆளும் தெய்வமான குலதெய்வம் (குடும்பக் கடவுள்) பத்ரகாளியை சமாதானப்படுத்த நரபலி கொடுக்க முடிவு செய்கிறார்கள், அதற்காக அவர்கள் அமாவாசையில் (சந்திர மாதத்தின் கடைசி நாள்) திரள்கிறார்கள். இன்னும் பதினாறு வயதாகாத மன்னனின் மகளைத் தேவி தனது சிலையாகத் தேர்ந்தெடுத்தார். வேள்வி செய்ய அரசன் தன் வாளை உயர்த்தியபோது, புயலைப் போல முன்னோக்கி ஓடிய இந்து புரோகித மகனின் மகன், அந்த அநீதியை எதிர்த்து விக்ரிகத்தை மிதித்தான். அந்த நேரத்தில் பூமி குலுங்கியது, மலை இரண்டாகப் பிளந்தது. அனைத்தும் கொதிக்கும் எரிமலைக்குள் சிக்கிக்கொண்டன. சி.ஜே.தாமஸ் அந்த இளைஞனை அநீதிக்கு எதிராகப் போராடியவர்களின் பிரதிநிதியாகவும், மனித நாகரிகத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்தவர்களாகவும் பார்க்கிறார். லீலாவதி சுட்டிக் காட்டுவது போல, இயற்கைப் பேரிடர்களை தாய்த் தெய்வத்தின் கோபமாகக் காணும் வரலாற்றுக்கு முந்தைய மனதை வெளிப்படுத்தி, மனிதகுலத்தின் பிரக்ஞையில் வேரூன்றியுள்ள குருட்டு நம்பிக்கைகளையும், இனப்படுகொலையின் சூட்சுமத்தையும் பகுத்தறிவுவாதிகளை விடச் சிறப்பாக வெளிக்கொணர்கிறார்

கரிநீலா கண்ணு சுவன்னு கொண்டும்

மயில்பீலி கூந்தலழிஞ்சு கொண்டும்

மாலவாக பூமலயாடி கொண்டும்
முல்லமொட்டு மரில் துளும்பிகொண்டும் (26)

இளவரசியின் நடனம் நம் கிராமப்புறங்களில் காணப்படும் பாம்பின்துள்ளல் (பாம்பு நடனம்) ஐ நினைவூட்டுகிறது. மனித மனதில் மிகவும் ஆழமாக வேரூன்றிய கருத்துகளில் ஒன்று 'தாய் தெய்வம்' காக்கும் தாய் அழிப்பவள் ஆகிறாள். தாய்மை அல்லது பிரபஞ்ச இயற்கையின் இந்த இரட்டை அம்சம்பற்றிய கட்டுக்கதையும் உள்ளன. பத்திரகாளி, சாமுண்டி மற்றும் ஸ்ரீ குரும்பா ஆகியவை காவுகளில் (புனித தோப்பு) வணங்கப்படும் தெய்வங்களின் சில பெயர்கள் ஆகும். தாயின் இந்த இரட்டை மனப்பான்மையை இடச்சேரியின் 'காவில் பாட்டு', 'பூதப்பாட்டு' கவிதைகளில் காணலாம். பூதம் தாய்மையின் அடையாளமாகும், அவர் தனது மகனின் மீது கொண்ட அன்பின் காரணமாக மகர அறுவடைக்குப் பிறகு வீடு வீடாகச் சென்று மேளத்தின் தாளத்திற்கும் சிலம்பின் ஆரவாரத்திற்கும் ஏற்றவாறு நடனமாடுகிறார். கேரளத்தின் பகவதி காவில் களம்பட்டு, வேலன், தாலப்பொலி போன்றவை அந்த அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் கவிதையாகும். இப்பாட்டு களிமண் பானையில் நிரம்பி வழியும் தேன் மூலம், ஒரு மலர்மூலம் கேரளக் கலாச்சாரம் சித்தரிக்கப்படுகிறது. மஞ்சரி, பஞ்சவர்ண பொடிகள் (ஐந்து வண்ணங்களால் ஆன வண்ணமயமான வயல்), சமமான தலை விளக்கு, ஒரு செண்டை மேளம், பட்டாசு போன்றவை மூலம் காதைச் செவிடாக்கும் தாளத்துடன் எழுகிறது.

சமயமாயி சமயமாயி தேரிரங்குகம்பே

சகல லேக பாலனேக சமயமாதாலம்பே (27)

தாய் தெய்வத்தைப் புறப்படுமாறு அழைக்கும் பாடல்கள் மலபாரில் உள்ள ஸ்ரீகுரும்பக்காவு என்ற இடத்தில் இன்றும் கேட்கப்படுகின்றன. சமூகப் பிரக்ஞையின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் இத்தகைய தொல்படிமங்களை இடச்சேரி தனது கவிதைகளில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

6.5 சுகதகுமாரி, விஷ்ணு நாராயணன் நம்பூதிரி, என்.என்.காக்காடு

அக்கித்தின் ஆரம்பகால கவிதைகளில் புராணங்கள் மற்றும் நாட்டுப்புற பாடல்களின் இனிமை உள்ளது. எ.கா. சுகதகுமாரி, விஷ்ணு நாராயணன் நம்பூதிரி, என்.என்.காக்காடு ஆகியோரின் கவிதைகள் தொன்மங்களுக்குப் புதிய அர்த்தங்களைக் கண்டுபிடிக்க முயல்கின்றன. 'மலையடிச்சில்' என்ற கவிதையில் கக்காடு கிராமியப் பண்பாட்டை உருவகப்படுத்துகிறார்.

ஒரு காண்டவ வனத்தின் ஒரு சங்கம்,

ஒரு வில் ஒரு தேர் ஒரு காளிண்டிக்

ஒரு பெண் விலபேசியால் தலகாணில்ல

பார்த்தனாயாலும் பார்த்த சாரதியாலும் (28)

நாகரிகமடைந்தவர்களை மதிப்பிழக்கச் செய்ததன் மூலம் அந்நியப்படுத்தப்பட்ட மரபுவழிப் பண்பாட்டைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் கவிஞர் சுகதகுமாரியின் காளிமர்த்தனம், விஷ்ணுநாராயணன் நம்பூதிரியின் திலீபன் ஆகிய கவிதைகள் இந்த வகைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

6.6 ம.கோவிந்தனின் கவிதைகள்

ம.கோவிந்தனின் கவிதைகள், நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டின் மூலத்திலிருந்து பெறப்பட்டவை. நாட்டுப்புறவியலின் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்தவும் கவிஞர் முயல்கிறார். குறிஞ்சிப்பாட்டு, அரங்காட்டம், பிறவி, மீன்பிடித்தல், நாட்டுவெளிச்சம், கண்ணன்டே கதை, வயலின்டே ஸ்வப்னங்கள் (வயலின் கனவுகள்), குருகேனும் பூச்சயும் (நரியும் பூனையும்) போன்ற கவிதைகள் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவை.

6.7 வயலார்

வயலார், ஓ.என்.வி, பா.பாஸ்கரன், திருநல்லூர் கருணாகரன் ஆகியோர் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர். வயலாரின் பாஷையுள்ள வரம்பு (பசையுள்ள எல்லை), வைக்கம் காயலில் மற்றும் மூளங்காடு ஆகியவற்றையும் இந்தக் குழுவில் காணலாம்.

கட்டும் வெள்ளவும் தள்ளிக்கேறும்போள் காழ்ச்செகந்தோருப்போலேடா (29)

ஒன்னனம் குன்னின் மேலோரடி குன்னின்மேல் (முதல் மலையில்..) என்ற நாட்டுப்புறப் பாடலின் மெட்டைக் குறிப்பிட்டு வயலார் அரிவாள் தலைமுறைகள் வழியாக என்ற கவிதையை எழுதினார். திருநல்லூரின் ராணி (ராணி) நாட்டுப்புற மரபை உள்ளடக்கியது. ஓ.என்.வி.யின் பழையுறு பாட்டும், தோற்றங்களும் நாட்டுப்புற மற்றும் நாட்டுப்புற பாடல்களின் இனிமையை உள்ளடக்கியது. நவீன கவிஞர்கள் புராணங்களாலும் மரபாலும் தாக்கம் பெற்றுள்ளனர். ஐயப்பப் பணிக்கர், கடமனிட்டா, சச்சிதானந்தன், ஈழச்சேரி, வினயச் சந்திரன், புனலூர் பாலன் மற்றும் செரியன் கே. கவிதைகளில் மரபுப் பண்பாட்டைக் காணலாம்.

என்டெ கரின்தெலியுறக்கிட்ட –தெவிட்டு புடச்செயர்

தப்பும் எந்தே விரால்ட்டும்பீப்பீயெடுத்து கேடிபாட்டி விளிக்குன்னு

ஞான் கேடிப்புணரு காளி நெக்கிப்பிப்பியு பெருங்காளி (30)

6.8 கடமனிட்டனின் கவிதைகள்

தேவியிடம் சரணடையும் ஒலி காதலன் கவிதையில் பிரதிபலிக்கிறது. அதுவே சாந்தம், குறத்தி ஆகிய கவிதைகளில் ஏறத்தாழ வெளிப்பாட்டைக் காணலாம். நாட்டுப்புறப் பாடலுக்குப் பதிலாகக் கடமனிட்டனின்,

கருத்த பெண்ண கரிங்குழலி.

நிரஞ்சபென்னே நிரருவி

கரிம்பனகல் தகத்த பெண்ணே...

நீயுனாரு நீயுனாரு... 31

மேற்கண்ட வரிகள் சாந்தாவிலிருந்து வந்தவை.

கேரள மக்களின் மனதில் வேருன்றிக் கொண்டிருந்த காளியின் கருத்து ஒரு உயிரோட்டமான தாளம் மற்றும் வெளிப்பாட்டுடன் தேவஸ்தவா கவிதையின் முதல் பகுதி சாந்தமான தெய்வத்தைப் பற்றியது.

நிஸ்வாசா வேகம் குடிக்கனு, மோமன் நடத்திய மேனி

புல்கிதலோதனு மழதில்திலாழி... (32)

அந்தக் காப்புத் தெய்வம் கவிதையின் முடிவை அடையும் நேரத்தில் கவிஞர் ஏங்குகிறார்.

திரிக்கண்ணு மூனும் துரன்னார்த்ரயாயிதிலகு

குத்திக்கு, ஜ்வாலிசந்தகரம் முடிகு

கரலந்தே வகஷசிலங்கியாதிச்சாவிட்டிச்சதாச் (33)

கவிஞர் அவளை அழிப்பவளாக மாறச் செய்கிறார். அன்னை கோட்டெஸின் அசல் கதாபாத்திரம் சக்திவாய்ந்ததாக உள்ளது.

கடம்மனிட்டன் கவிதையில், சச்சிதானந்தனின் நவமரம், மூணு பாட்டுகள் (மூன்று பாடல்கள்), கோழிப்பாங்க ஆகிய கவிதைகள் நாட்டுப்புற மரபு வாய்ந்தது. கனவு கண்ட நல்லாதேவி நாட்டம்மாவின் தோல்வியைச் சொல்கிறது. சச்சிதானந்தன் மக்களின் மொழியை மாற்றி, வாழ்க்கை முறையை மாற்றியது.

கேளையில் கேலமாயே துளலுன்ன

மண்ணில் கேலியுண்ண நாவுமாயி படுன்னு (34)

6.9 சச்சிதானந்தன் கவிதைகள்

சச்சிதானந்தனின் கவிதைகளில் புலையனின் பாடலும் பாணனின் காடுதடியும் அடங்கும். சச்சிதானந்தாவின் கவிதைகள், நேரந்திர பிரசாத், கடந்த காலத்திலிருந்து தொன்மங்களை மட்டுமே தேர்ந்தெடுப்பது அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது என்று கூறினார். தனது சொந்த உணர்ச்சிப் பொருத்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கதாபாத்திரங்களாகும். கவிதை ஒரு சாதனம் என்று நம்பும் சச்சிதானந்தன் நாட்டுப்புறத் தொன்மங்களையும், படிமங்களையும், நாட்டுப்புற இசை மற்றும் தாளத்தையும் இணைத்து கவிதைக்கு வலுச்சேர்க்கிறார். எழச்சேரி இராமச்சந்திரனின் நீலி மரபுடன் நுட்பமாக இணைத்து வாசகனை வழிநடத்தும் கவிதை நிகழ்காலத்தின் கசப்பான உண்மைகளுக்குக் கவிஞர் பகுப்பாய்வின் மூலம் யதார்த்தத்தின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயல்கிறார்.

பார்வதிபுரம் கனித்திரி நடக்கவே

பாதையேராட்டு ஞான் கண்டு எச்சிலில நக்கிட்டுடய்க்குன்ன

குந்தியாய ஒக்கட்டிருன்னு வாகீகுண கர்ணனே

கேட்டவரும் பலிகாக்கையேப்பாயிக்

குமார்தனஞானங்கியாம் பாண்டிக்கூஸ்ஸட்டியாயே சீராமனெட்டுடலிட்டு நடத்துன்ன

பாவம் குரங்காண்டியாய அம்'மிகேயாத்துன்ன

வில்லுபுரட்டே சிவகாமியாய (35)

ஒரு பெண்ணின் துயரங்களுக்கு மத்தியில் உயிர் தியாகம் செய்யப்படுவதை கவிஞர் காண்கிறார். பல கால துன்பங்கள், துன்புறுத்தப்பட்ட பெண்ணின் வெவ்வேறு முகங்கள் சிக்கிய நீலியின் பிம்பமாக மாறுகின்றன. புராணங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளில் திராவிடப் புராண நீலி வழியே கவிஞர் கோபத் தீயைப் பற்ற வைக்க முயல்கிறார்.

6.10 டி. வினயச்சந்திரன் கவிதைகள்

டி.வினயச்சந்திரனின் கவிதைகள் நாட்டுப்புற கலாச்சாரத்தில் கவனம் செலுத்துகின்றன. கோலங்கள் என்ற கவிதை பின்வருவனவற்றை நினைவுபடுத்துகிறது. படையணி கோலங்கள் செய்யுளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள மெட்டுகளும் படையணியைச் சேர்ந்தவையே. இவரது ரதி (இரவு) கவிதை ஒரு கிராமப்புறங்களின் நன்மையையும் நல்லிணக்கத்தையும் இழந்துவிட்ட கேரளத்தின் பிம்பத்தை அச்சுறுத்துகிறது. வினயச்சந்திரன் பாடும்போது சில பழமையான நினைவுகளை மனதில் கொள்கிறார். மனித வாழ்வின் துயரங்களும் முரண்பாடுகளும் கவிதை தனது ஆற்றலை இந்த மரபு மூலத்திலிருந்து பெறுகிறது.

ஒட்டய்க் துஃகம் கும்குன்னேரச்சஞ்சே

சித்தலேயாகங்கால் சிலப்பதிகாரம்சம் அப்பச்சியேயாதுன்னு வேதாள கேளிகள்

அப்புரத்தன்னு கரசில் கரிந்திரி

நித்யவு ராமராமமயென்னுருவித் சித்தயாசங்கால் விளக்குகோல் நோர்ச்சகல்

தனிமையில் வாடும் தந்தையின் துயரப் பாடல்கள்

மறுபக்கம் கண்ணீர்

நித்தியம், ராமராமா, துக்கம், தடைகள், சபதங்கள்

நாட்டுப்புறவியல் வெளிப்பாட்டின் மூலம் அமைதியின்மை மற்றும் தனிமையின் தீவிரத்தை கவிஞர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

நீயென்சேடைன்'யமே நின்னு பெருக்குன்னு நியனேகன்டாயே நின்னு கரயுன்னு

நியேனே தீர்க ப்ரதீக்ஷாயே ப்ரார்த்தனா தீப்தியாய

பெண்ணினநாரானாயி காங்கயே கீர்த்திசு கால்லு

பகீரத தீக்ஷாய தீப நிந்தய பர்வவத்திலும் தயாபூரமாயே சாந்திப்ரபாவமாய தீரம்

(தனிமையில் வாடும் தந்தையின் துயரப் பாடல்கள். மறுபக்கம் கண்ணீர் நித்தியம், ராமராமா, துக்கம், தடைகள், சபதங்கள்) நாட்டுப்புறவியல் வெளிப்பாட்டின் மூலம் அமைதியின்மை மற்றும் தனிமையின் தீவிரத்தை கவிஞர் வெளிப்படுத்துகிறார். நித்திய நித்தியமாய் அழுது கொண்டிருக்கிறேன். கங்கையை ஒரு பெண்ணாகப் போற்றுவேன். பிரார்த்தனை ஒளியை என் நீண்டகால நம்பிக்கையாகக் கொண்டு இது ஒரு முழுமையான சமாதான முன்னெடுப்பாக இருக்கும், 37)

நாட்டுப்புறப் பாடகர்களின் நேர்மையும் துணிவும் இந்த வரிகளில் எதிரொலிக்கின்றன. வினயச்சந்திரனின் கவிதைகள் மொழியின் பண்டைய பாசரங்கள் மற்றும் பாடல்களுக்கு அருகாமையில் உள்ளன.

6.11 மதுகுதனன் நாயர்

மதுகுதனன் நாயரின் நாரணத்துப் பிராந்தன் இந்தியனின் சக்தியையும் ஆன்மாவையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு கவிதை பாரம்பரியமாக விளங்குகிறது. நாரணத்துப் பிராந்தன் இழந்த பாரம்பரியத்தை மீண்டும் உருவாக்க வேண்டும் என்று கவிஞர் கனவு காண்கிறார். மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையின் இருக்கும்... மரம் பாடுவது போல ஆன்மாவுடன் கலந்து... நிறம், நறுமணம், கதகதப்பு இருக்கும். அதற்குப் பிறகு முதன்முறையாக, உண்மைத்தன்மை பூமி முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. இந்தத் தொன்மத்தை மறுவாசிப்பு செய்வதன் மூலம் கவிஞன் வாழ்வில் அர்த்தத்தையும் நம்பிக்கையையும் காண்கிறான். நாரணத்துப் பிராந்தன் மூலம் மதுகுதனன் நாயரின் சென்டிமென்ட் தனிப்பட்டது மற்றும் பாரம்பரியமானது. நவீன மலையாள கவிதை நாட்டுப்புற மரபுடன் பிரிக்க முடியாத வகையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. கேரளத்தின் நாட்டுப்புறப் பண்பாடு இந்தக் கவிதைகள் மற்றும் கவிஞர்களோடு நின்றுவிடவில்லை. இந்த நிலையில் வாழ்க்கையின் சிக்கலான சூழ்நிலை, எழுத்தாளர் தனது சொந்த பாரம்பரியத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் ஆராய்கிறார்.

எல்லாம் நாசிச்சு பொய்ட்டில்லா போகில்லா

வல்லட்டும் சேஷிகும் என் விஜாரிச்சிரிக்கே...

பவியுடே தெளிவர்ண ஜெய்வஸ் ப்ரபவம் (39)

இது அப்போதுதான் எங்கள் கவனத்திற்கு வந்தது. ஏதோ மிச்சம் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். கல்லீரலுக்கு என்ன ஒரு இன்பம். புதிய எதிர்காலத்தின் உயிரியல் தாக்கத்தில் நம்பிக்கை, 39) இந்த வரிகள் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

7.0 முடிவுரை

மொழியும் இலக்கியமும் நாடோடிகளாக இருந்த மனித சமூகத்திலிருந்து உருவாகின்றன. எல்லா மொழிகளிலும், வாய்மொழி இலக்கியம் வாய்மொழியாகவே பரவியது. வாய்த்தாரிகள் (தாள எழுத்துக்களைக் குரல்மூலம் உச்சரிப்பது) என்பது குறிப்பிட்ட அர்த்தமோ சிந்தனையோ இல்லாத ஒலிகளின்

குழுவாகும். மலையாளத்தில் ஆதிகால இலக்கிய வடிவத்திற்கான தேடல் பாடல் மரபிலிருந்து தொடங்குகிறது. அனைத்து மொழிகளிலும் தோன்றிய முதல் இலக்கிய வடிவம் கவிதை. கிரேக்க இலியட் மற்றும் ஒடிஸியில், ஆங்கிலத்தில் பியோவுல்ஃப் மற்றும் இந்தியர்களின் வேத நூல்கள் இந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கின்றன.

என். கிருஷ்ண பிள்ளை, "எழுதச்சனின் காலம்வரை, சாதாரண கேரள மக்கள் இசையில் மூழ்கிய இலக்கியத்தை இரசித்தனர்." ராமசரித்தரின் ஆசிரியர், நிரணம் கவிஞர்கள் (மாதவ பணிக்கர், சங்கர பணிக்கர் மற்றும் ராம பணிக்கர் என்ற ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மூன்று கவிஞர்கள்) மற்றும் செருசேரி ஆகியோர் தங்களுக்கு முன் இருந்த பாடல் இலக்கியத்தை வளர்த்தவர்கள். "மலையாளக் கவிதையின் வேர்களைத் தேடுவதில் பாடல்கள் இலக்கியத்தின் எழுச்சிப் புள்ளியாகும்" என்றும் லீலாவதி கருத்துரைக்கிறார். பாடல் ஓட்டம் சமூகத்தின் கற்பனையிலிருந்து பாய்கிறது என்று ஜி. சங்கரப்பிள்ளா கூறினார், பாடல் மரபு வாய்மொழி மரபிலிருந்து உருவானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார். இந்த அவதானிப்புகள் அனைத்தும் கவிதையின் தோற்றத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. நாட்டுப்புற வாழ்க்கையின் தனித்துவமான படங்கள் நாட்டுப்புறக் கவிதைகளில் பிரதிபலிக்கின்றன. வாழ்க்கையைப் பற்றிய கனவுகள், ஏமாற்றங்கள் மற்றும் துயரங்கள் அனைத்தும் அவற்றில் புதுங்கியிருக்கின்றன. நவீன மலையாளக் கவிதை நாட்டுப்புறக் கவிதைகளிலிருந்து உருவாகியுள்ளது. மனிதர்கள் தங்கள் நாட்டுப்புற மரபையும் பழங்குடி வாழ்க்கையையும் இழந்தனர். தனித்துவமான நாட்டுப்புறக் கதைகளின் பிரதிபலிப்புகளை கவிதையின் ஆழமான கட்டமைப்பில் காணலாம். கவிஞர்கள் சமூகத்தின் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், மற்றும் புனைவுகளை எண்ணற்ற வழிகளில் மீண்டும் உருவாக்குவதை எடுத்துக்காட்டலாம்.

References

1. Krishna pillai, N, (1982), kairaliyin katha, D.C. Books Publication, thiruvananthapuram.
2. Govindan nayar edasery, (1996), Kavil Pattu, Poorna Publication, Kozhikode.
3. Sachidanandan,K, (1988), Sachidanandanin kavitagat, Gautham Publication, Alappula.
4. Chankrupilla, ji., (1997), Namadhu naataka marapu, matrubbhumi Publication, Thiruvananthapuram.
5. Sammar di.em., (1973), kavitai varalaru, N.b.S, veliudu, kottayam.
6. Nampiar, e.ke., (1995), Navina malayala kavitayil nattupura Marapu, matrubbhumi veliudu, Thiruvananthapuram.
7. Ragavan Payanadu, (1997), Nattupuraviyal, Kerala bhasha niruvam, Thiruvananthapuram
8. Ramakrishna katammanittan, (1995,) katammanita kavitagat, Gautham Publication, Thiruvananthapuram.
9. leech mariya., (1949), Nattupura kathaikalina dharaman agarati manillum puranakkadai, bank & vagnels niruvam, Newyark.
10. leelavati, em., (1989), varnaraji, sakitya pravarthaka chagakaransangam, kottayam.
11. handu, lalita., (1988), Nattupuramum thonmamum ore arimugham, india monoigalin madhya niruvam, mysore.

